

درد ملت با پلان های صد روزه دوا نمیشود

نویسنده: خوشحال آصفی

بیش از هشت ماه از آغاز فعالیت شرکت سهامی (وحدت ملی) آقای غنی و عبدالله میگذرد ولی وضعیت از بد بدتر شد، کارهای روبنایی سیزده ساله گذشته هم با خطر از هم پاشی مواجه است، امنیت نسبی هم از بین رفت، فساد اداری و اخلاقی در کشور بیداد می کند، روزانه ده ها نفر از ادارات دولتی و خصوصی از کار برکنار میشوند، فرار مغزها از کشور به شدت ادامه دارد روزانه ده ها خانواده پناه به فرار میگذارند، فیصدی تعدادی که به آینده کشور امیدوار بودند به صفر تقلیل یافته.

سرمایه گذاری خارجی و داخلی توقف کرد، چرخش اقتصادی کشور کند شد، پروژه های عمرانی و بازسازی توقف پیدا کرد، په خپل سری و نقض قوانین جز فرهنگ روز شد، بیگانه پرستی و هویت ستیزی به اوج خود رسید، شفافیت و بازدهی نسبی در کار از بین رفت، تعداد متعادلین کشور به شکل سرسام آور افزایش یافت، اختطاف و ادم ربای به فرهنگ رایج روز تبدیل شد، سکتور خصوصی از رقابت و پیشرفت باز ماند، قانون اساسی بازیچه دست زورگویان و مافیا اقتصاد شد و ده ها ضربه اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی که در طول هشت ماه گذشته به افغانستان وارد شد قابل بحث است اما رهبران و سهم داران شرکت سهامی (وحدت ملی) مصروف ساختن پلان و برگزاری جلسات هستند، سیزده سال حکومت آقای کرزی به جلسه و جلسه بازی و نوشیدن آب مدنی و خوردن کیک و کلچه تیر شد بقیه پنج سال آینده هم با ساختن پلان های صد روزه، دوصد روزه و چنده ماهه این شرکت سپری خواهد شد و بس جناب آقای غنی و آقای عبدالله هشت ماه تیر شد که شما و همکاران شما از پلان و برنامه حرف می زنید، هر روز شما و همکاران شما غیر از جلسه و جلسه بازی، پلان و پلان سازی دیگر چی کار کردید و می کنید، آیا میدانید در کشور چی میگذرد وقتی شما ها برای افغانستان پلان و برنامه نداشتید چرا خود را کاندیدا ریاست جمهوری کردید چی شد او وعده های چرب و نرم شما که نمی دانم در اقتصاد ما برنامه داریم، برای حل معضل بیکاری ما برنامه داریم، برای تامین امنیت ما برنامه داریم، برای تقویت معارف و تحصیلات عالی برنامه داریم، برای تامین عدالت ما برنامه داریم، برای تقویت فرهنگ اصیل افغانی ما برنامه داریم، برای بازسازی و آبادی کشور برنامه داریم چی شد آن همه برنامه های شما، ایا خواستید ملت را فریب دهید و به چشمان مردمان این سرزمین خاک بریزید، ایا شما تشنه قدرت سیاسی نبودید؟ ایا شما تشنه رییس گفتن و جلالتماب گفتن نبودید. شما قطعاً هیچ برنامه مکتوب و مدون برای هیچ بخش در افغانستان نداشتید و ندارید و این را زمان ثابت ساخت صرف خواستید با شعار های میان خالی و احساساتی خود ملت را فریب دهید و بس. افغانستان به پلان ها و برنامه های دو روزه و سه روزه شما آباد نمیشود و نه تغییر میکند، افغانستان به تغییر و تحول بنیادی نیاز دارد، افغانستان به برنامه های کلان ملی و استراتژی های دراز مدت و محاسبه شده ضرورت دارد، افغانستان نیاز به سیستم کارا، پاسخگو، مدرن و فعال نیاز دارد، افغانستان نیاز به افغان های دلسوز و متعهد دارد نه ماستران وداکتران ماشینی غرب وشرق زده که حتی با زبان های رسمی و غیر رسمی کشور آشنایی ندارند قانون، اصول، مقررات، لوایح و ارزش های افغانی کشور خو گپ کلان است، بالای کشور و مردم خود رحم کنید وارد صحنه عمل شوید بگذارید این پلان و پلان سازی را، به مردم در عمل ثابت بسازید که شما اراده قوی سیاسی برای خدمت کردن را دارید، به مردم افق های امید و آرزو به آینده کشور را در عمل نشان بدهید، سیستم و ساختار را عملاً درست بسازید، امنیت را تامین کنید، بحران فعلی کشور را مدیریت کنید، از فرار مردم به خارج از کشور جلوگیری کنید، به مردم کار بدهید، عدالت را تامین کنید و بالاخره بیاید به مردم سرزمین خود صادقانه بگوید و اعتراف کنید که علل نا امنی چیست، پشت پرده چی میگذرد، بازی

چيست تا مردم هم با شما همكار شود يا شما را درك كند و اگر اين كار ها صورت نگیرد فاصله بين مردم و شما زياد خواهد شد و حتى نزديكترين دوست های شخصی تان شما را رها خواهد كرد و شما برای ملت و تاريخ كشوری تان جوابگو و مسوول خواهید بود .

نویسنده : خوشحال